

השבועון המצויר לאינפורמציה המערכת והמנהלה: רח' לילינבלום 12, תל-אביב: ת.ד. 136, טל. (ומני) 66785

העורך: אורי אבנרי עורך משנה: שלום כהן

עורך הסגנון: דב איתן תצלומו: רוני בר, דוד רובינר חברי המערכת: מיכאל אלמן, יחיאל כהן, ניצה נבי, נירה לביא, רסאל סלע, איתמר עילם, יעקב צילי, סופרי חוף: ההארד נורדון, מונסי נייקובס, דנה דינו, אהרן דומניקו, סלים מנצור.

מו"ל: העולם הזה בע"מ; מודפס בדפוס ישראל בע"מ; הפזר: סלס בטי"מ.

2 יולי '71

מכתבים

בחירות וכפירט

הספיקו להיות כל כך הנונים ואובייקטיביים, ותנודו סוף סוף את האמת: לא יהיה שלום עם מדינות האלה זכריים לשים בכפירט, או לכבד אותן בכבוד ישראל. הצעתו הפרטית להכרזה קדישה פור לימית: מפלגת הנוער העברי. מועמרים: ישראל נלילי, ינאל אלון, עורכי העולם הזה, יצחק אביעזר, ירושלים

בחירות ופזירט

בקשר לניתוח עמדת המפלגות בשאלה הערבית (העולם הזה 715): לא יהיה שלום עם מדינות ערב כל זמן שנמשך הפזירט עם עבריהן. לשם קידום השלום עם יתר מדינות ערב יש לחסל את המעצמה ההאשמית. נגודת ארצות ערב לא תהיה אחידה, ותלויה בניהול דיפלומטיה מוצלח מצדנו. צודקת מדיניות "הרות" בנידון.

מי מירון, תל-אביב מעולם לא היתה מלחמה תרופה טובה למחן השלום.

אין הצליח העולם הזה לגלות את מדיניות החוץ של הציונים הכלליים בניתוחו (העולם הזה 714) הרי מפלגה זו מסתמכת באופן כרוני בהקצת דעותיה בעניינים אלה, וכל חיזיה מכנינים לוספת האורה, וזהו תפוצת עניות שמפלגה זו לוספת בכלל מקום בחינוך. יש זכות קיום רק למק"מ, מפא"י וחרות.

יוסף חצרוני, תל-אביב

... האם אין זה מרכז לחשוב שמפלגות א"ל ע"ם ע"ם ריח העובש הנוהף מהן, פנייתן אל הוצרים האפלים ביותר של האורח ואיימוסוריות הכללית נצות עתה על המדינה ישמה בהם לבס של בחורים אידיאליסטיים? בשכילי יש רק פתרון אחד: להי" מנע מהצבעה.

יחזקאל בקמן, חיפה

פתרון?

נער מחפש את המחר

פצעו של חיים ספה (העולם הזה 713) הוא פצעו של כל הלוחמים, אם כי אצלו הוא בנות ואצל כל האחרים הוא בנפש. אצל ספה מתעוררים הספקות בלבם של הנוחמים, ועלי משים נזכרים בדברי המשורר - למי אני בעלי... אולם למרות הכל ובכל זאת היה כדאי.

על העולם הזה לנהל מלחמה בלתי פוסקת למען זכויות משפחות החללים ולמען כל אלה המשמשים חומר למאמרים מסוגו של חיים ספה. אולם אין כל טעם להאשים את מנהיגי אצ"ל בחוסר מעשה לאשמה חייבת להיות מופנית אל מנהיגי כל הישוב, היות וזכות כל הלוחמים של כל הנופים וכינו למצבנו הנוכחי.

ראש-קבוצה עמינדב (לשעבר)

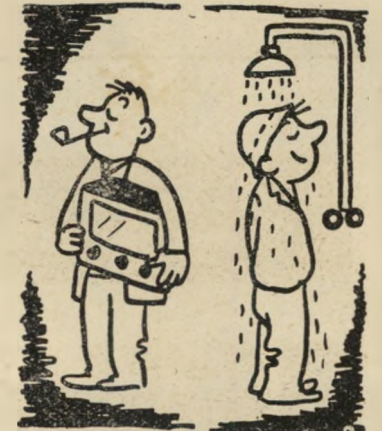
ביאורים 100%

אני מסכים 100% עם דברי ביאור על הפרנקים, מפני שמשך שנות עבודתי ביחד עם פרנקים הספיקו לי בשביל להכיר את כל התפוסים שבהם, וזם את הסיפוס שכתב בעולם הזה (716), המתמיר ומרבה נבונה וכשהוא מניע לכלל מעשים (ההחלפת ביאור) הריהו משתמש. בתירון שהיחסים בינו ובין המורה לכפרות מתחמים.

יחזקאל בקמן, קרית חיים

עודמו של האיש הקטן

אני מבין מדוע אתם לועגים לספלי פלשטר לפני שאין לו אמבטיה בביתו. האינכים ודועים כי אמבטיה היא דבר מיושן וכי הטכניקה

המודרנית כבר פסחה עליה והגיעה למכשירי טליוויזיה

מנה אחרונה בננסת

הופעתה לראות את מנתנו של הוד מעלתו, שרה-הקלאות לבון (העולם הזה 715). איוז תמונה מזועזעת ומכוערת, ששר אינו יודע לשחות תה כראוי! ממתי שיתים שם שכרפית בתוך הבוס? הרי העולם הזה מופץ בכל העולם. מה ינידו? לא מקוה שכנסת הבאה ישבו אנשים בעלי חנוך בשטח האכילה (לפתוח).

משחבר ובינוביץ, תל-אביב

העולם הזה מסכים שרצוי להוציא את הכפית מה הכוס, שמתחוללות בה טערות פוליטיות כה רבות, אך אינו בטוח שהדבר חיוני לכושרו של שר או ח"כ.

בזו עיני

הזבוב ניצח

מעל הכניסה לחסודה חיפאית נסוי שלט המכריז באותיות קידוש לבנה, בשם משרד הבי"ח. מלחמה ב"חזקאים".

אך לקוח שהו" מין מנת אוכל באותה מסעדה תמה למספר הוד" בובים הרב שהגו מעל צלחתו.

"מה בדבר השלט?" שאל הלוקח את המלצר.

"נכון", היתה התשובה, "והלה מלחמה פעם, אך הזבובים ניצחו". הקורא מתחיהו גורפינגל, רמת-גן, זוכה ב"ו ל"י (עם חומר חיטוי).

נרדי נגד ויזנסקי

בהעולם הזה 711, בשיחה עם סופר העיתון דובר מכת השלנים הוליים המציגים כיום את הארץ, על פניו באחד מנושאי כליו של "הסומון הקל", מר ויזנסקי, אשר היה יודע לי בזמנו מן דרישה בבתי-דין תל-אביביים. יש להודות שבזמננו שלנו זול - זהו עסק מכניס, ובפרט כסיוע של הרדיו ותקליטים. ולדונמה - השמעת צריחות בלתי אכסניות עם תערוכת של ארטיסטה זולה בשירתה של שושנה דמארי, אשר מצאה את המקום המתאים לה במערון לילה בניו-יורק, לדעתה ולדעת רבים של הלחם בנעז זה עד היום, כי הדיספוס לסחורה הנ"ל נוכרת ובפרט אם השונד של המור הנ"ל נעור על ידי אלה שרואים בכליו או מתקן סיסמתי של הנוער העברי המקורי. בעקיצות של ויזנסקי והבריו אשר הודפסו ב"ב לנינות העולם הזה, רצופים זה לזה, נדפס גם עליהם משונה של מר ויזנסקי, כאילו נמלטו אל מקבר לים למקן נון את שופן. רעיון יפה, ובפרט ששופר אהוב עלי, אך לאמיתו של דבר נגנתי אותו בריו ובארץ (בפרט בזמנים של אמסטרם של אמנות המורה הנרועה ביותר המוצפת בארצנו. זה ארזים מבחון והן מקומיים). ברצוני לספר למסך האמת כי בספטמבר 1947, ססתי לפי המנהג מיוחדת לפרוי כציר קונגוס עולמי למוסיקה ולפולקלור עמים, ליצנ את המור הארצי-ישראלי. מצדפת החמנית לשרת קונצרטים לארצות הברית, על עמם פעולתי המוסיקאלית המסופת עוד אכתוב את עובדה אחת יש לציין, כי בשנת 1949 בנשף הודול שנערך בניו-יורק ביום העצמאות במדיסון סטריט נדדו למעמד של 20000 איש בוצעה במרכז הכניית סויפה ותמורתה שלי לבטח על נושאים ישראליים. להקה של כוחות מפורסמים בצעו את היצירה הנוויה, "משעבר לנצחון" נגנתי וזם נצחתי על הלל, אך הספקתי גם לראות באותו ערב בין העומדים ליד הכמה גם את ויזנסקי, אשר נראה די מסכן והמוס במקצת. האין זו אחת ההזכחות לכספיו על נגינת שופן.

שיעור ששון

הופעתה לקראו בהעולם הזה, נליון 716 שלפי דברי, מתנדי הפוליטיים רכשתי את שם משפחתי ששון לפני 26 שנה בלבד באשורו של הקרוב-הדוך סיר פיליס ששון.

1. כהאר נולדתי ניתן לי השם כאלה (באנגלית פיליס) ע"י אבי שלמה בנימין ששון בנימין ש"ך ששון.

2. במשך שנים רבות נהנו בכית ראוהן, הוא הבית המסורתי במשך דורות של בית ששון, שם נולדה רוב משפחתי.

3. דודי, את אביו, אליהו ששון חי ענים רבות בארץ-ישראל ידוע בארץ בין אנשים רבים ובין בנימין ששון, בידורו הוא סוחר ידוע בח"י אביב עד היום הוא ומאז ומעולם לא שינה את שמו.

לכן לא היה שום צורך לאשרו של הקרוב-רוח (שהוא יותר רחוק מאשר קרוב) סיר פיליס ששון, שהוא היה קרוב-רחוק של אבי מצד אביו בנימין ששון ומצד אמו רחל ששון, נבדתו של דוד ששון מהרוד.

לא אחי ולא אנכי התחשבנו ביותר עם השם ששון שנשא אותו כל יהודי שני בבשר מפני שהיה אינו שם משפחה בלבד, כמו במהרה שלנו, אלא גם שם פרטי, כנון ליוזא ששון המשפחה אסתיק שטרם את הכסף ליסוד כפר יחזקאל וקורא את עצמו ששון, לפי שמו הפרטי של אביו הוא.

כסאחי הבכור, בנימין יוסף פייזיה שבמסנה קנתה לי מוניטין רב בעיראק, בהודו ובאנגליה (ואשר עסקה בענפי מסחר של הפירמה דוד ששון ושות' וא. ד. ששון ושות') קרא את שם הפירמה, "בכור את בנימין", והיינו על שם משפחת דודי מצד אמי, שותפו ועל שכן הוא.

השם שהוא משתמש בו עד היום הזה בלי להוסיף את שם המשפחה וכל יהודי מעיראק המכיר אותו יודע ששם ששון ש"ך לו.

נכון הדבר שכאשר נרשמת לבית הספר בבגדד רשמו אותי כאלה שלמה, ז. א. שמי הפרטי ושם הפרטי של אבי. בשם זה קוראים לי גם היום לתורה. כאשר נבעתי מעיראק להודו ולאנגליה כבתי דרכון בשם פיליס בנימין והשם ששון לא הופיע, לא מפני שלא היתה לי הרשות להשתמש בשם זה, אלא מפני שרשלנו מצד הממשלות שבזמן ההוא היו מוציאים דרכונים במספר רב ולא דייקו בשמות, וזם משפחתי או הדאתה אדישות לניי השמשים בשם ששון שבטעני האנגלים היה קשור עם הון רב, מה שאינו נכון בקשר לאנה משפחתי.

ס. ב. ששון. עו"ד

לצי, די וח, ברור שהוא רוצה בקואליציה אורחית.

כדי לא לסכן את הבחירות, הריהו מקיף את המפלגות העיקריות. כן לא חולק הגוש הדתי (המנוח) לסיפוחיו השונות. קוראים ויכולו לבדוק אם מוחם שלם עם לבם. שאר הקוראים ימצאו כי הבחירות יקל עליהם להיע לכלל מסקנה הגיונית וצלולה. מטרת המערכת היתה להבטיח כי קוראיה יחשבו היטב על כל בעיות המדינה לפני שיחליטו את החלטתם הגורלית, יצביעו בהגיון קר, מבלי להיגרר אחרי סיסמאות דימגוגיות. היא מקוה שעם זאת מילאה, בבחירות אלה, את תפקידה המוסרי כמערכת עתון בלתי-תלוי.

ביום הששי האחרון יצאו כמעט כל חברי המערכת השוהים בתל-אביב לבדוק את סעי' רת-הקרה במקומות החלוקה השונים. הם חזרו משליחותם עם כשבידים לא רק חומר ממצה על עצם הבעי' יה, אלא גם רשמים חיים מאד על יחס הקהל כלפי העתונות ותפקידה.

אנשים העומדים 3, 4 או 5 שעות בתור נזטים מטבעם לרונן ולעצבנות, וטבעי כי ישפכו את רובונם זה על האובייקט הקרוב ביותר. בכל זאת נ"ת קלו חברי המערכת ברוב המקומות ביחס איהד ביותר מצד ה"קהל המחכה, שהבין כי תפקיד העתון הוא

לגלות את האמת, לתארה ולפרשה. מתוך תקוה כי הקריה עתונאית תעזור לשים קץ למצב המחפיר, הומטרו על חברינו קריאות רבות של "בוא וצלם!", או "בוא ורשום!". אשה אחת לא ריבקה את מכונית המערכת להביאה אל ראש העיר, למען תוכל לשפוך לפניו את מרי שיחה (אך לא מצאה אותו בדירתו).

היו גם גילויים אחרים. אנשי מפלגות מסוי' יימות, שסברו כי גילוי המצב עלול להזיק למפלגתם לקראת הבחירות, ניסו למנוע בכוח בעד חברי המערכת מלמלא את תפקידם הצי' בורי. ליד בית-ארלוזורוב בתל-אביב התנפלו אנשי מפלגת-פועלי-א"י על הצלם, הדפוחה, איימו לשבור את מצלמתו. בריכוז של ער' לים חדשים ביפו הסית תועמלן מפלגתי (דו' בר אדיש) את הקהל (דובר רוסי, בולגרית, רומנית) נגד חברי המערכת, שנאלצו להגן באגרופיהם על זכותם לרשום ולצלם. כמה שוטרים שנכחו במקום (בהנהגת סמל מס' 1572) עמדו מן הצד, אסרו על חברי המערכת ללמלא את תפקידם, במקום להגן עליהם. קל לסלוח לעוליהם, שרבים מהם לא הכירו מימיהם משטר דימוקרטי ועתונות הסבורים קשה יותר לסלוח לאנשי מפלגות, הסבורים כי אינטרס כיתות עומד מעל לאמת.

מחממה מיוחדת במינה ניגמה בימים אלה לעתון זה. קוראים שעברו על פני הקיוסקים ראו בש"כ בוע שעבר עתון אידישי חדש, שערו עתה קה מיוחדת (עד לצורת האותיות, על הפסיקם ולנקודות) של שער העולם הזה. גם העמוד השני מועק העתקה עבודתית. אולם בזה נסתיים הדמיון: כל שאר העתון מלא גלד פות מיושנות, מושאלות מגליונות ישנים של עתונים אחרים.

כוננת המו"ל היתה, כנראה, לעורר את הרושם שזוהי הוצאה לועזית של העולם הזה, מתוך תקוה שהדבר יעורר לתפוצת עתונו. כונה מפוקפקת במק' צת - אך מחממה חד-משמעית.

2 יולי '71

ה ש ע ר

הנשימה תהיה עצורה. הקוביות התגלגלה על שולחנה של המדינה. עיניים מלאות תקווה וצפייה, דאגה או סקרנות תנסינה לגחש ראשו של מי יהיה למעלה: בי. גיי? רוקח? תופיץ טובי? שפיארי? סנה? המדינה תחזיק את הקוביות הגורליות שתקבענה את דמות המדינה בארבע השנים הקרובות. אלמונית? בעצם, לא. כי תהיה זאת, אחרי ככלות הכל, ידך שלך. לכן, הסס רגע לפני שתגלגל את הראשים. חשוב אם אינך מושפע ע"י סיסמאות ריקות, ע"י הבטחות סרק, ע"י פנייה לרגשות מופרזים. חשוב! ואחר-כך: זרוק.